

павиятъ никога не отстъпва. Любовъта всъкога отстъпва, но не става нужда да отстъпва, защото никога не се натъква на противоречия. Тя знае момента, кога тръбва да се прояви. Любещиятъ знае, че за всъко нѣщо е опредѣленъ специфиченъ моментъ на проявление. Соломонъ казва: „Всъко нѣщо си има своео време“. Какво ще каже стариятъ, ако го нарарате да дойде съ васъ на разходка, или ако му дадете твърда храна да яде? Той ще ви отговори: Синко, защо не ме покани на разходка, когато краката ми бѣха здрави? Защо не ми донесе тази вкусна храна, когато имахъ зѣби?

Сега, като ви се говори по този начинъ, вие тръбва да се научите да превеждате нѣщата. Безъ вѫтрешенъ преводъ на нѣщата вие ще изгубите възможността да разбирате Божествения езикъ. Какво означаватъ думитѣ младъ и старъ човѣкъ въ широкъ смисълъ? Младъ човѣкъ е онзи, който сега търси истината. Той не е намѣрилъ още истината. Старъ човѣкъ е този, който е намѣрилъ вече истината. И дветѣ положения сѫ на мѣсто. Обаче, какво е придобилъ стариятъ, ако, следъ като е намѣрилъ истината, не я оценилъ? Какво е придобилъ младиятъ, който търси истината безъ любовъ? Като търси истината, младиятъ тръбва да трепти за нея. Като намѣри истината, стариятъ тръбва да я оцени. При това положение и двамата сѫ на правъ пътъ. Ще каже нѣкой, че следъ като е намѣрилъ истината, не